

ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

มีความปรารถนาที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ โดยทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และ
การป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบข่ายส่วนบุคคล

ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

- ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งหรือส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐบาลส่วนท้องถิ่น โดยไม่คำนึงถึง วิธีการเรียกเก็บ
- ภาษีที่พึงจ่ายที่บังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้ง ภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายจ่ายโอนสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้
- ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้จะใช้บังคับ ได้แก่
 - ในกรณีสหรัฐอเมริกา
 - ภาษีเงินได้
 - ภาษีเงินได้นิติบุคคล

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษี ยู.เอ.อี.")

ข) ในกรณีประเทศไทย

(1) ภาษีเงินได้

(2) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

4. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญซึ่งใช้บังคับหลังจากวันที่ลงนามในความตกลงนี้ เป็นการเพิ่มเติมจาก หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบันที่ระบุในตามวรรค 3 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะได้แจ้งแก่กันและกัน เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐภายในเวลาที่เหมาะสมหลังจากได้มีการเปลี่ยนแปลงเช่นว่านั้น

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(ก) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์หรือราชอาณาจักรไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ข) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่ใดๆซึ่งประชิดกับน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ซึ่งตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนดหรือต่อไปอาจกำหนดให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทย อาจใช้สิทธิเกี่ยวกับก้นทะเลและดินใต้ผิวดินก้นทะเลและทรัพยากรธรรมชาติภายในพื้นที่นั้นๆได้

(ค) คำว่า "สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์" หมายถึง ดินแดนของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์รวมถึงน่านน้ำ เกาะ น่านฟ้า ก้นทะเล ดินใต้ผิวดินก้นทะเล และ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้นๆ ซึ่งสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์อาจใช้สิทธิอธิปไตยตามกฎหมายของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และกฎหมายระหว่างประเทศ

(ง) คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษี ยู.เอ.อี. หรือภาษีไทยแล้วแต่บริบทจะกำหนด

(จ) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัทและคณะบุคคลใดๆ ตลอดจนหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยภาษีภายใต้กฎหมายภาษีที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง

(ฉ) คำว่า "บริษัท" หมายถึงนิติบุคคลใดๆ หรือหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี

(ข) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ตามลำดับ

(ข) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำ สัญญารัฐหนึ่ง และบุคคลตามกฎหมายทั้งปวง ห้างหุ้นส่วน สมาคม และ หน่วยงานที่มีสถานภาพของตนนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำ สัญญา รัฐหนึ่ง

2. คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ ทางเรือ หรือทางอากาศยานซึ่งดำเนินการโดย วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีเรือ หรือ อากาศยาน นั้นดำเนินการระหว่างสถานที่ต่างๆในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น

3. คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(ก) ในกรณีของสหรัฐอเมริกาหรือเม็กซิโก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและอุตสาหกรรมหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย และ

(ข) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับ มอบหมาย

4. ในการใช้บังคับความตกลงนี้โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่ได้นิยามไว้ในความ ตกลงนี้ให้มีความหมายตามที่คำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีของรัฐนั้น ซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ 4

ผู้มีถิ่นที่อยู่

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใดๆ ผู้ซึ่ง ภายใต้กฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานประกอบการหรือโดย เกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม คำนี้มีให้รวมถึงบุคคลใด ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้นด้วยเหตุ เฉพาะการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้น

2. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

(ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในรัฐ ผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจ ใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

(ง) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญหรือถ้าบุคคลธรรมดาคนนั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาหรือในรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าบุคคลธรรมดาคนนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย

(ค) ถ้าบุคคลธรรมดาคนนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาที่ บุคคลนั้นเป็นคนชาติ

(ง) ถ้าบุคคลธรรมดาคนนั้นเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไข ปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

3. ในกรณีก็ตามเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไข ปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้รวมถึงโดยเฉพาะ

(ก) สถานจัดการ

(ข) สาขา

(ค) สำนักงาน

(ง) โรงงาน

(จ) โรงช่าง

(ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ

(ช) ที่ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ หรือไร่สวน

(ซ) คลังสินค้าถาวรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น

3. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้หมายรวมถึง

(ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งหรือประกอบ หรือกิจกรรมตรวจควบคุมเกี่ยวกับโครงการนั้นแต่เฉพาะในกรณีที่ตั้งอาคาร โครงการหรือกิจกรรมนั้นดำเนินการติดต่อกันเป็นระยะเวลาเดียวกันกว่า 6 เดือน

(ข) การให้บริการ รวมทั้งบริการให้คำปรึกษาโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยผ่านทางลูกจ้างหรือบุคลากรอื่นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ทั้งนี้ กิจกรรมในลักษณะนั้นดำเนินการติดต่อกัน สำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวข้องเป็นระยะเวลาเดียวหรือหลายระยะเวลาด้วยกันเกินกว่า 6 เดือน

4. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ไม่ให้ถือว่ารวมถึง

ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น

ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดง

ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ

ง) การมีสถานธุรกิจประจำเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของ หรือสินค้า หรือรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น

จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์เพื่อการโฆษณา การบริการข้อมูล การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น

5. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 เมื่อบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 6 กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าบุคคลดังกล่าว

(ก) มีและใช้อย่างเป็นทางการเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจไว้ไว้แต่ว่ากิจกรรมต่างๆของบุคคลนั้นจำกัดอยู่เฉพาะการซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น

(ข) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้น แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นทางการเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น ซึ่งบุคคลนั้นดำเนินการตามคำสั่งซื้อหรือส่งมอบสิ่งของหรือสินค้าในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

(ค) ไม่มีอำนาจเช่นนั้น แต่ได้จัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด เพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

6. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ได้ถือว่ามิสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าวิสาหกิจดังกล่าวดำเนินธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่า บุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำการอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตามเมื่อกิจกรรมของตัวแทนดังกล่าวได้กระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามวิสาหกิจนั้นหรือกระทำในนามวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้นหรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น บุคคลเช่นว่านี้จะไม่ได้เป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ตามความหมายของวรรคนี้

7. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งควบคุม หรือซึ่งถูกควบคุมโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกรายหนึ่ง

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรหรือป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปลูกสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้ หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในชุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเล เรือ หรืออากาศยานจะไม่ได้ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์

3. บทบัญญัติของวรรค 1 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการซื้ออสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นใดด้วย

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 3 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ 7

กำไรจากธุรกิจ

1. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้น ประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็น ของ

(ก) สถานประกอบการถาวรนั้น

(ข) การขายของหรือสินค้าในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับของ หรือสินค้าที่ขายโดย ผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้น หรือ

(ค) กิจกรรมทางธุรกิจอื่นๆ ที่ประกอบการในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือ คล้ายคลึงกับกิจกรรม ทางธุรกิจที่ได้กระทำโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร

2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค 3 ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบ ธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไร เป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนของที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการ ถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือ คล้ายคลึงกันและติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ โดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

3. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของธุรกิจ ของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่ง สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือ ที่อื่น

4. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันถือเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูล ฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดขายหรือของสินทรัพย์ของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวร หรือโดย อาศัยมูลฐานแห่งการปันส่วนผล กำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆของวิสาหกิจภายหลังจากได้ดำเนินการตาม กฎหมายภายในทั้งหมดแล้ว มิให้ข้อความในวรรค 2 ตัดหนทางของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น จากการกำหนดกำไรเพื่อเสียภาษี โดยวิธีอันเป็นประเพณีเช่นว่านั้น อย่างไรก็ตาม วิธีที่กำหนดนั้น จะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ใน ข้อนี้

5. มิให้ถือว่ากำไรใดๆเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของ หรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติวรรคก่อนๆ กำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธี เดียวกันเป็นปีๆไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

7. ในกรณีที่กำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่น เหล่านั้นถูกกระทบกระเทือน โดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ 8

การขนส่งระหว่างประเทศ

1. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น
2. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี
3. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการใช้ จากความล่าช้า หรือจากการให้เช่าผู้สินค้า (รวมถึงรถพ่วง เรือท้องแบน และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับการขนส่งผู้สินค้า) และจากการเช่าใบอนุญาตกรรมสิทธิ์หรือเช่าซื้ออากาศยาน ซึ่งเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับเงินได้จากการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้ถือปฏิบัติตามความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 และ 2 เสมือนเป็นเงินได้ที่ได้รับจากการดำเนินการเดินเรือ หรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศด้วย
4. ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค 1 วรรค 2 และ 3 บังคับแก่กำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่มการเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศ แต่เฉพาะเงินได้หรือกำไรที่ได้รับเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของผู้เข้าร่วมดำเนินการซึ่งเป็นวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามส่วนของหุ้นที่ผู้เข้าร่วมดำเนินการมีอยู่ในการปฏิบัติการร่วมกันนั้น
5. ในกรณีของเงินได้ที่ได้รับโดยสายการบินกัลฟ์แอร์ บทบัญญัติของวรรค 1 และ 4 จะใช้บังคับเฉพาะส่วนของเงินได้ที่พึงถือว่าเป็นของรัฐบาลสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ภายใต้สัญญาที่ก่อตั้งสายการบิน

ข้อ 9

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

1. ในกรณีที่
 - (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
 - (ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งและในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ กำไรใดๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้น โดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น

2. ในกรณีที่ผลกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งต้องเสียภาษีให้แก่รัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น ได้รวมอยู่ในยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และยอดกำไรที่รวมนั้นเป็นกำไรที่จะมีแก่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่มีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระ จะต้องปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสมในการกำหนดการปรับปรุงเช่นว่านั้นต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วยตามควรและตามกฎหมาย ภาษีของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นและหากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น
3. บทบัญญัติของวรรค 2 จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการจัดเก็บภาษีจากกำไรของบริษัท ซึ่งจ่ายเงินปันผล ทั้งนี้โดยพิจารณาถึงกฎหมายส่งเสริมการลงทุนด้วย
4. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากหุ้น หุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงินหรือสิทธิในหุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงิน หุ้นเหมืองแร่ หุ้นผู้ก่อตั้งหรือสิทธิอื่นๆ ซึ่งมีใช้สิทธิเรียกร้องในหนี้อันมีส่วนร่วมในผลกำไร รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ในบริษัท ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่
5. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นนั้นให้นำบทบัญญัติ ข้อ 7 หรือข้อ 14 มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี
6. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับกำไรจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง หรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นและจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัท แม้ว่าเงินปันผลที่จ่าย หรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

ข้อ 11

ดอกเบี้ย

1. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของประโยชน์ในดอกเบี้ย และเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี้ยนั้นได้รับโดยสถาบันการเงินใด ๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)
 - (ข) ร้อยละ 15 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ในกรณีอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะวางแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับข้อจำกัด โดยความตกลงร่วมกัน
3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 2 ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ค้ำประกันหรือให้ประกันความเสี่ยงโดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสถาบันใดๆของรัฐบาลหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐบาลตามที่กำหนดในวรรค 1 ของพิธีสารของความตกลงนี้ จะได้รับ ยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า "รัฐบาล"
 - (ก) ในกรณีของประเทศไทย หมายถึงรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและให้รวมถึง
 - (1) ธนาคารแห่งประเทศไทย
 - (2) ธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้า แห่งประเทศไทย
 - (3) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรตามกฎหมาย
 - (4) สถาบันต่างๆ ซึ่งทุนทั้งหมดของสถาบันเป็นของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใดๆตามที่อาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ
 - (5) ธนาคารหรือสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยและผลประโยชน์ของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้นถูกควบคุมเป็นส่วนใหญ่หรือทุนทั้งหมดของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้นเป็นเจ้าของโดยรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย หรือหน่วยงานของรัฐบาล หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐบาล ซึ่งกำหนดในวรรค 1 ของพิธีสารของความตกลงนี้ หรือ

(จ) ในกรณีของสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกา หมายถึง รัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกา และให้รวมถึง

(1) ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น การบริหารส่วนท้องถิ่น และรัฐบาลส่วนท้องถิ่น

(2) ธนาคารกลางของสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกา องค์การกองทุนแห่งอาบูดาบี และกองทุนเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจแห่งอาบูดาบี

(3) สถาบันหรือหน่วยใดๆ ซึ่งอาจตกลงกันเป็นคราวๆระหว่างรัฐผู้ทำสัญญา

(4) ธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่น ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกา และผลประโยชน์ของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้นถูกควบคุมเป็นส่วนใหญ่หรือทุนทั้งหมดของธนาคารหรือสถาบัน การเงินนั้นเป็นเจ้าของโดยรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกาหรือหน่วยงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานใดๆที่กำหนดในวรรค 1 ของพิธีสารตามความตกลงนี้

4. คำว่า " ดอกเบี้ย " ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้ หรือไม่และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาลและเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น ค่าปรับเนื่องจากความล่าช้าในการจ่ายเงิน ไม่ถือเป็นดอกเบี้ยตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

5. บทบัญญัติของวรรค 1 จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจหรือประกอบกิจการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการหรือสถานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือบุคคลซึ่งกระทำการในอีกรัฐหนึ่ง โดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากสถานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับ

(ก) สถานประกอบการถาวรหรือสถานประกอบการประจำนั้น หรือ

(ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวถึงภายใต้วรรค (ค) ของวรรค 1 ของข้อ 7

กรณีเช่นว่านี้ ให้นำบทบัญญัติของ ข้อ 7 หรือข้อ 14 มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี

6. จะถือว่าดอกเบี้ยเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง ส่วนราชการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือสถานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้น เกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือสถานประกอบการประจำนั้น ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือสถานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

7. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้น กับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิ เรียกร้องในหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผู้รับประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้

ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 12

ค่าสิทธิ

1. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของประโยชน์ในค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ภาษีที่เรียกเก็บนั้นจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น
3. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้ ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับใดๆ หรือเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้ อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือวิทยาศาสตร์
4. บทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 ของข้อนี้จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของประโยชน์ในค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิในทรัพย์สินที่ เกี่ยวกับ ค่าสิทธิที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับ
 - (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจําที่นั้น หรือ
 - (ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวถึงภายใต้วรรค (ค) ของวรรค 1 ของข้อ 7ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี
5. ค่าสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง ส่วนราชการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายค่าสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตามมีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธิที่เกิดขึ้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจําที่นั้น ค่าสิทธิเช่นว่านั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจําที่นั้นตั้งอยู่
6. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิ หรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บท

บัญชีของ ข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตาม กฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 13

ผลได้จากทุน

1. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อ 6 และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
2. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำ ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
3. ผลได้ที่ได้รับโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งจากการจำหน่ายเรือ หรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือ หรืออากาศยานจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญานั้นเท่านั้น
4. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค 1, 2 และ 3 จะเก็บ ภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือ กิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ เงินได้เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ก) ถ้าผู้นั้นมีฐานประกอบการประจำอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันถึงหรือมากกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ ในกรณีเช่นว่านั้น เงินได้เฉพาะที่พึงถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
 - (ข) ถ้าผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันถึงหรือมากกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ กรณีเช่นว่านั้น เงินได้เฉพาะที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ

(ค) ถ้าคำตอบแทนที่ผู้ยื่นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

กรณีเช่นว่านั้น คำตอบแทนเฉพาะที่ผู้ยื่นได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ และ ศิลปะ กิจกรรมการศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 19 ข้อ 20 และ 21 เงินเดือน ค่าจ้าง และคำตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นว่านั้น คำตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 คำตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า

(ก) ผู้รับเงินได้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาด้วยกันไม่เกิน 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ และ

(ข) คำตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ

(ค) คำตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมิได้อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

3. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ คำตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในเรือหรืออากาศยาน ที่ใช้ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐนั้น

ข้อ 16

ครูและนักวิจัย

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในทันทีก่อนหน้าการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ตามคำเชิญของมหาวิทยาลัยใด ๆ วิทยาลัย โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ไปเยือนรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นเป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสอน หรือการวิจัย หรือ

ทั้งสองอย่างในสถาบันการศึกษาเช่นว่านั้นหรือสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ จะได้รับการยกเว้นภาษีในระยะเวลาไม่เกิน 3 ปีในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 17

นักศึกษาและผู้ฝึกงาน

1. นักเรียนหรือผู้ฝึกงานธุรกิจผู้ซึ่งในทันทีก่อนหน้าการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นหรือ เคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา หรือการฝึกงาน จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกจาก

(ก) เงินที่จ่ายโดยบุคคลซึ่งอาศัยอยู่นอกรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกเพื่อมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือการฝึกงาน

(ข) ค่าตอบแทนจากการจ้างงานในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกภายใต้เงื่อนไขว่าเป็นการทำงานเต็มเวลาไม่เกินกว่า 183 วัน ในปีที่เหมาะสม

2. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งในทันทีก่อนหน้าการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้ซึ่งเข้ามาอยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกเป็นการชั่วคราวเพื่อความมุ่งประสงค์ในการศึกษา การค้นคว้าวิจัย หรือการฝึกอบรม โดยเป็นผู้ได้รับทุน เงินอุดหนุนหรือเงินรางวัลจากองค์การด้านวิทยาศาสตร์ การศึกษา การศาสนา หรือการกุศล หรือภายใต้โครงการความช่วยเหลือทางเทคนิคของรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับการยกเว้นภาษีนับจากวันที่เข้ามาเยือนในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้น เป็นระยะเวลาไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับเงินทุน

ข้อ 18

นักแสดงและนักกีฬา

1. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดงสาธารณะ อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยูหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรีหรือในฐานะนักกีฬาจากกิจกรรมส่วนบุคคลของคนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬา มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7, 14 และ 15 เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำ สัญญาที่กิจกรรมนั้นๆของนักแสดง หรือนักกีฬาได้กระทำขึ้น

3. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้ จะไม่ใช่บังคับกับค่าตอบแทนหรือกำไร ค่าจ้างเงินเดือน หรือเงินได้อื่นๆ ที่ลักษณะคล้ายกันที่ได้รับจากกิจกรรม ซึ่งกระทำในรัฐ ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยนักแสดงหรือ นักกีฬา ถ้าการมาเยือนรัฐนั้น ได้รับการอุดหนุน เป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้ง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐบาลส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามกฎหมายของรัฐนั้น

4. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7 ในกรณีกิจกรรมต่างๆที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ ได้จัดให้มีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง กำไรซึ่งวิสาหกิจ เช่นว่านั้น ได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านี้ขึ้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกเว้นแต่การไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งของวิสาหกิจนั้น ได้รับการอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้ง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐบาลส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรตามกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติของกิจกรรมเช่นว่านั้น

ข้อ 19

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการ และเงินที่ได้รับที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับ ในฐานะหรือในนามของสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัท ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ในการจัดเก็บภาษีเงินได้ของกรรมการจะยอมให้นำค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และรายจ่ายอื่นๆตามเงื่อนไขภายใต้กฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้

ข้อ 20

เงินบำนาญและเงินปี

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 21 เงินบำนาญ เงินปี และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันสำหรับการจ้างแรงงานที่ผ่านมาแล้ว จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐหนึ่งนั้น
2. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 1 เงินบำนาญ และการจ่ายใดๆภายใต้โครงการ สาธารณะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันสังคมของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือรัฐบาลส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นจะเก็บภาษีเฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ 21

งานรัฐบาล

1. ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือ ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นให้แก่ บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐ ส่วนราชการ องค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น รัฐบาลส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
- ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้นถ้าหากบริการนั้นได้เกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นเป็น ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นผู้ซึ่ง

(1) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(2) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นเพียงเพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น

2. ก) เงินบำนาญใดๆที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งนั้นให้แก่บุคคลธรรมดาใดๆ ที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐ หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น

ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น

3. บทบัญญัติของข้อ 15, 19 และ 20 จะใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนหรือเงินบำนาญที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจใดๆที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น นั้น

ข้อ 22

เงินได้อื่น

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ซึ่งมีได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆของความตกลงนี้ จะเก็บภาษีได้ในรัฐที่เงินได้นั้นเกิดขึ้น

ข้อ 23

วิธียกเว้นและวิธีเครดิต

1. ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ได้รับเงินได้ตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภายใต้บังคับบทบัญญัติของวรรค 2 รัฐแรกจะยกเว้นภาษีเงินได้นั้นแต่ในการคำนวณภาษีจากเงินได้ส่วนที่เหลือของบุคคลนั้น ให้ใช้อัตรากำหนดจะพึงใช้ได้ถ้าเงินได้ที่ยกเว้นไม่ได้รับการยกเว้นมาก่อน

2. ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ได้รับเงินได้ตามบทบัญญัติวรรค 2 ของข้อ 10, 11 และ 12 อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐแรกจะยินยอมให้นำภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นมาหักออกเป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่ชำระในอีกรัฐหนึ่งนั้นการหักเช่นนี้นั้นจะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่คำนวณไว้ก่อนยอมให้มีการหักตามจำนวนที่เหมาะสมจากรายการเงินได้ซึ่งอาจต้องเสียภาษีในรัฐแรกนั้น

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ตามวรรค 2 ของข้อนี้ คำว่า "ภาษีที่ชำระในอีกรัฐหนึ่ง" จะถือว่ารวมถึงจำนวนภาษีที่พึงชำระในอีกรัฐหนึ่ง หากไม่ได้รับการยกเว้นหรือการลดอัตราภาษีตามกฎหมายของใจพิเศษเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันลงนามในความตกลงนี้ หรือซึ่งอาจมีการประกาศเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ข้อ 24

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดคกฏเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับกรนั้น ซึ่งคนชาติของอีกรัฐผู้ทำสัญญาหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน

2. ภาษีอากรหรือการบรรเทาภาระภาษีที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกเรียกเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน ในสถานการณ์เดียวกัน และภายใต้วิธีการเดียวกัน

3. (ก) บทบัญญัติของข้อนี้ จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในอันที่จะยอมให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งกล่าวลดหย่อนส่วนบุคคลการบรรเทาภาระและการหักลดใดๆเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอันเนื่องมาจากความเป็นพลเมือง หรือความรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

(ข) ไม่มีข้อความใดในข้อนี้ จะแปลความเป็นการบังคับใช้ข้อตกลงตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้ครอบคลุมถึงผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งผลประโยชน์จากการกระทำใดๆ สิทธิประโยชน์ หรือสิทธิประโยชน์พิเศษ ซึ่งอาจจะได้ตกลงให้กับประเทศที่สาม หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐนั้นเอง โดยผลของการจัดตั้งสหภาพทางภาษีศุลกากรเขตการค้าเสรีหรือโดยผลของข้อตกลงของภูมิภาคหรือภูมิภาคย่อย ซึ่งทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ของข้อตกลงภาษีอากร ซึ่งรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกอาจเป็นคู่ภาคีของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ

4. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีทุนซึ่งเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยผู้มีถิ่นที่อยู่คนเดียวหรือหลายคนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆหรือ ปฏิบัติตามข้อกำหนดคกฏเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับกรนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระ หนักกว่าการเก็บภาษีอากร และข้อกำหนดคกฏเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกถูกให้ปฏิบัติตาม

5. ในข้อบทนี้ คำว่า "ภาษี" หมายถึงภาษีทุกชนิดและทุกประเภทซึ่งอยู่ในบังคับของความตกลงนี้

ข้อ 25

วิธีการเพื่อดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ มีผล หรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากร โดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีถิ่นที่อยู่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐแต่ละรัฐนั้นเพื่อเรียกร้องให้ทบทุนการเสียภาษีอากรนั้น การจะมีผลคำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในเวลา 3 ปี นับจากที่ได้รับแจ้ง ครั้งแรกถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้

2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควรและถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอื่นไม่เป็นไปตามความตกลงนี้
3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆอันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อน ในกรณีใดๆที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ด้วย
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หากมีความจำเป็นจะติดต่อกัน โดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการบังคับใช้ความตกลงนี้ และเพื่อทำการตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆนั้น

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ ข้อสนเทศใดซึ่งได้แลกเปลี่ยนโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายใน ของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รวมทั้งศาลและ องค์กรฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือการจัดเก็บ การบังคับหรือการ ดำเนินคดี หรือการชี้ขาดคำอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเช่นว่านั้น จะใช้ข้อสนเทศนั้น เพียงเพื่อ ความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้นบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อสนเทศในการ ดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลหรือในคำวินิจฉัยชี้ขาดของศาล
2. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความหมายบทบัญญัติของวรรค 1 เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองรัฐ ให้ต้อง
 - (ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหาร โดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรมพาณิชย์กรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ

ข้อ 27

เจ้าหน้าที่ทางการทูตและทางการกงสุล

ความตกลงนี้จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของทูตหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 28

การเริ่มใช้บังคับ

1. รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาจะแจ้งซึ่งกันและกันว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายภายใน ในอันที่จะให้ความตกลงนี้มีผลบังคับเสร็จสิ้นแล้ว
2. ความตกลงจะมีผลใช้บังคับภายใน 30 วัน หลังจากการแจ้งครั้งหลังตามวรรค 1 ของข้อนี้ และความตกลงนี้จะมีผล
 - (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือเครดิตในหรือหลังจากวันแรกของเดือนที่สองถัดจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ
 - (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่น สำหรับรอบระยะเวลาภาษีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ 29

การสิ้นสุดความตกลง

ความตกลงนี้จะยังคงมีผลใช้บังคับตลอดไป รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐอาจบอกเลิกโดยแจ้งรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านวิถีทางการทูตในหรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายนของปีปฏิทินใดๆ หลังจากความตกลงมีผลใช้บังคับแล้ว เป็นระยะเวลา 5 ปี ในกรณีเช่นว่านั้น ความตกลงเป็นอันเลิกมีผลใช้บังคับ

- (ก) ในสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกาใต้
 - (1) ในส่วนของเงินได้สำหรับปีภาษีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือน มกราคมของปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก
- (ข) ในประเทศไทย
 - (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่งในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก
 - (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทิน ถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจ โดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามในความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ เมื่อวันที่..... ปีหนึ่งพันเก้าร้อย..... สอดคล้องกับ..... ทำคู่กันสองฉบับ เป็นภาษาไทย ภาษาอารบิก และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน

ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความของบทบัญญัติในความตกลงนี้ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

พิธีสาร

ในการลงนามความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทย และสหรัฐอเมริกาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ผู้ลงนามข้างท้ายนี้

ได้ตกลงกันว่าบทบัญญัตินี้เป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

1. จากข้อ 4

เป็นที่เข้าใจว่าคำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง" ซึ่งใช้ในประโยคแรกของวรรค 1 รวมถึงรัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้น ส่วนราชการใดๆ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรัฐบาลส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้น รวมทั้งสถาบันการเงินใดๆ ที่เป็นของหรือถูกควบคุมโดยรัฐ ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือ รัฐบาลส่วนท้องถิ่น

2. จากข้อ 7

(1) ภายใต้อาณัติของข้อ 23 ของความตกลงนี้ บทบัญญัติอื่น ๆ จะไม่มีผลต่อสิทธิของรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ที่จะใช้กฎหมายของตนในการจัดเก็บภาษีอากรจากเงินได้ที่ได้รับจากปิโตรเลียม และทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมนั้นจะเสียภาษีตาม กฎหมายของรัฐนั้น

(2) ตามวรรค 1,5,6 และ 7 เป็นที่เข้าใจว่าคำว่า "กำไร" หมายถึง เงินได้หรือกำไร

(3) บทบัญญัติของวรรค 3 จะใช้บังคับโดยไม่คำนึงถึงข้อจำกัดที่บัญญัติ โดยกฎหมายภายใน หากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรโดยตรง และเป็นค่าใช้จ่ายที่สามารถหักได้ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (GAAP)

3. ตามข้อ 8, 10 และ 11

(1) ได้ตกลงว่าหากภายใต้สนธิสัญญาหรือความตกลงใดๆ หรือพิธีสารของสนธิสัญญาหรือความตกลงที่ประเทศไทยได้ลงนามกับบุคคลใดๆ หรือสภาความร่วมมือของรัฐในอ่าวเปอร์เซีย หรือรัฐที่สามภายหลังจากการลงนามในความตกลงนี้ให้ความตกลงตามบทบัญญัติวรรค 2 ของข้อ 8 วรรค 2 และ 7 ของข้อ 10 และวรรค 2 ของข้อ 11 ให้

การปฏิบัติที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่ให้แก่มิถิ์นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาภายใต้ความตกลงนี้ ดังนั้น นับจากวันที่
อนุสัญญาหรือความตกลงหรือพิธีสารดังกล่าวมีผลบังคับใช้การให้การปฏิบัติดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
สหรัฐอเมริกาหรืออเมริกาใต้ตามความตกลงนี้ด้วยโดยอัตโนมัติ

(2) ในกรณีที่ประเทศไทยได้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อลดอัตราภาษีภายหลังจากได้มีการลงนามในความตก
ลงนี้ อัตราภาษีนี้จะมีผลบังคับใช้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกาใต้ด้วย

4. ตามข้อ 12 คำว่า " ค่าสิทธิ" ไม่รวมถึงการจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งภายใต้สัมปทานเหมืองแร่
หรือเหมืองหิน หรือการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

5. เป็นที่เข้าใจว่าองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะได้รับการยกเว้นภาษีจากรัฐผู้ทำสัญญา
อีกรัฐหนึ่ง การกำหนดให้เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร จะเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ฝ่ายรัฐบาลแห่งประเทศไทย

พลอากาศเอก สิทธิ เสวตศิลา

(สิทธิ เสวตศิลา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ฝ่ายรัฐบาลแห่งประเทศญี่ปุ่น

ทาโร นาкаяมา

(ทาโร นาкаяมา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

บันทึกความเข้าใจ

ในการเจรจาระหว่างประเทศไทยและสหรัฐอเมริกา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 8 - 12 ธันวาคม
2540 เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ผู้แทนทั้ง
สองฝ่ายได้ตกลงดังนี้

ตามวรรค 6 ของข้อ 10 ของความตกลงนี้ ภาษีไทยที่เก็บจากการจำหน่ายกำไรออกจากประเทศไทยตามมาตรา 70
ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร จะไม่ขัดแย้งกับบทบัญญัติของวรรคนี้